

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers

Strona pozwana: Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pod zawartym tam sformułowaniem „jakakolwiek forma publicznego rozpowszechniania oryginału swoich utworów lub ich kopii w drodze sprzedaży lub w inny sposób” należy rozumieć także udostępnianie w sieci książek elektronicznych (będących cyfrowymi kopiami książek chronionych prawem autorskim) do pobrania na użytek nieograniczony czasowo za cenę, która stanowi dla uprawnionego z tytułu prawa autorskiego wynagrodzenie odpowiadające wartości ekonomicznej kopii należącego do niego utworu?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy w odniesieniu do oryginału lub kopii utworu, o którym mowa w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/29/WE, prawo do rozpowszechniania na obszarze Unii wyczerpuje się z chwilą pierwszej sprzedaży lub innego przekazania danego materiału – przez co rozumie się tu udostępnianie w sieci książek elektronicznych (będących cyfrowymi kopiami książek chronionych prawem autorskim) do pobrania na użytek nieograniczony czasowo za cenę, która stanowi dla uprawnionego z tytułu prawa autorskiego wynagrodzenie odpowiadające wartości ekonomicznej kopii należącego do niego utworu – na obszarze Unii przez uprawnionego z tytułu prawa autorskiego lub za jego zezwoleniem?
- 3) Czy art. 2 dyrektywy 2001/29/WE należy interpretować w ten sposób, że przekazanie pomiędzy kolejnymi nabywcami legalnie nabytego egzemplarza, w odniesieniu do którego wyczerpało się prawo do jego rozpowszechniania, obejmuje zezwolenie na wspomniane w tymże artykule czynności rozpowszechniania, o ile są one konieczne do celów legalnego korzystania z takiego egzemplarza i, jeżeli tak, to jakie warunki muszą być wówczas spełnione?
- 4) Czy art. 5 dyrektywy 2001/29/WE należy interpretować w ten sposób, że uprawniony z tytułu prawa autorskiego nie może sprzeciwiać się czynnościom rozpowszechniania koniecznym do przekazania pomiędzy kolejnymi nabywcami legalnie nabytego egzemplarza, w odniesieniu do którego wyczerpało się prawo do rozpowszechniania i, jeżeli tak, to jakie warunki muszą być wówczas spełnione?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. 2001, L 167, s. 10 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 17, t. 1, s. 230.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia)
w dniu 13 kwietnia 2018 r. – P. M., N. G.d.M., P. V.d.S. / Ministerraad**

(Sprawa C-264/18)

(2018/C 276/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: P. M., N. G.d.M., P. V.d.S.

Strona pozwana: Ministerraad

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 lit. c) i lit. d) ppkt (i), (ii) i (v) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁽¹⁾ z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE jest zgodny z zasadą równego traktowania, ewentualnie w związku z zasadą pomocniczości oraz art. 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że wymienione w tym przepisie usługi zostały wyłączone z zakresu zastosowania zasad udzielania zamówień publicznych określonych w tej dyrektywie, które gwarantują jednak pełną konkurencyjność i swobodny przepływ przy udzielaniu zamówień publicznych na usługi?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 94, s. 65.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 17 kwietnia 2018 r. – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos / Akvilė Jarmušienė

(Sprawa C-265/18)

(2018/C 276/23)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Druga strona postępowania: Akvilė Jarmušienė

Zainteresowana strona trzecia: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytania prejudycjalne

Czy art. 282–292 dyrektywy 2006/112/WE Rady⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak zaistniałe w rozpatrywanej sprawie, gdy dwa towary zostają dostarczone w drodze tej samej transakcji, ale limit rocznego obrotu (rozmiaru działalności) określony w art. 287 dyrektywy 2006/112/WE (i w stosownych przepisach prawa krajowego) zostaje przekroczony jedynie w odniesieniu do dostawy jednego z tych towarów, to podatnik (dostawca) jest obowiązany w szczególności do naliczenia i zapłaty podatku od wartości dodanej (1) od całkowitej wartości tej transakcji (wartości dostawy obydwu towarów), czy też (2) jedynie od części transakcji, w stosunku do której wspomniany limit (rozmiar działalności) jest przekroczony (od wartości dostawy jednego z tych towarów)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 19 kwietnia 2018 r. – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J, S / C, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-269/18)

(2018/C 276/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State